

FINANSINSPEKTIONEN

Risker i livförsäkringsföretag till följd av långvarigt låga räntor

18 NOVEMBER 2015

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	3
RISKER TILL FÖLJD AV LÅNGVARIGT LÅGA RÄNTOR	5
Europeiska stresstest av livförsäkringsföretagen	6
Kassaflöden visar på räntekänslighet	6
FÖRETAGENS RISKHANTERING I LÅGRÄNTEMILJÖ	8
Klarar företagen att uppfylla garanterade åtaganden?	8
Klarar företagen att uppfylla pensionsåtaganden och solvenskrav?	9
Skillnader i företagens riskanalys	10
Ökad sårbarhet i ett lågt ränteläge	10
Risker måste hanteras	10
Företagsstyrning en viktig del av riskhanteringen	11
ORDLISTA	12

Sammanfattning

De historiskt låga marknadsräntorna har medfört en ökad press på livförsäkringsföretag med långa åtaganden och finansiella garantier. Försäkringssparande i traditionell livförsäkring, vilket vanligtvis innehåller någon form av garanterad förmån, svarar för en betydande del av hushållens pensionsparande. Det är därför av stor vikt hur företagen hanterar utmaningarna till följd av långvarigt låga räntor.

Livförsäkringsföretagens sårbarhet gentemot låga räntor kommer av sektorns stora åtaganden i form av pensionsutfästelser med lång löptid. I allmänhet har åtagandena en längre löptid än de räntebärande tillgångar som till stor del täcker dessa, vilket medför att fallande räntor sätter press på solvensen.

Även om svenska livförsäkringsföretag i allmänhet har en god solvens i dagsläget så framstår de som relativt sett mer räntekänsliga än motsvarande företag i övriga Europa. Det förklaras av en större skillnad i löptid mellan tillgångar och pensionsåtaganden. Skillnaden beror dock till stor del på strukturella orsaker, främst det begränsade utbudet av svenska räntebärande värdepapper med lång löptid.

I samband med det europeiska stresstestet 2014 uppmärksammades räntekänsligheten i svenska företag som ett potentiellt problem. Som en uppföljning av detta och mot bakgrund av den fortsatta räntenedgången så genomförde Finansinspektionen (FI) en temaundersökning under våren 2015. Syftet var att i ett antal utvalda företag bedöma riskerna till följd av långvarigt låga räntor samt utvärdera företagets styrning i fråga om kontroll, hantering och rapportering av dessa risker.

Utifrån resultaten av FI:s undersökning är bedömningen att de deltagande företagen har förutsättningar att kunna hantera ett fortsatt lågt ränteläge. Nuvarande garanterade pensionsåtaganden kan uppfyllas under förutsättning att placeringstillgångarna, såväl räntebärande som övriga, behåller sitt värde och utan någon framtida avkastning. För att även uppfylla solvenskraven i ett fortsatt lågt ränteläge krävs dock en viss framtida avkastning på övriga icke räntebärande placeringstillgångar. Resultaten varierar mellan företagen och påverkas i hög grad av såväl den finansiella styrkan som fördelningen av placeringstillgångarna

Företagen i undersökningen har generellt sett en utvecklad analys av och god kännedom om riskerna till följd av långvarigt låga räntor. Även styrdokument och rapportering av dessa risker är i allmänhet av god kvalitet. Det finns dock exempel där analysen är svagare och kan förbättras. Ett alltför ensidigt fokus på regelverkens krav utan att bedöma den ekonomiska verkligheten kan i dessa fall medföra att företagets analys av sin riskprofil blir grund och bristfällig.

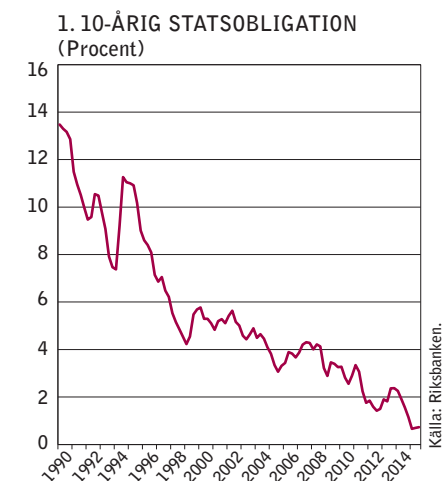
Ett fortsatt lågt ränteläge medför också att sårbarheten för andra risker ökar väsentligt. En ogynnsam utveckling på till exempel aktiemarknaderna kan medföra solvensproblem, vilket resultaten av det europeiska

stresstestet 2014 visar. Att kunna möta åtagandena i ett scenario med både långvarigt låga räntor och fallande tillgångspriser ställer höga krav på företagens riskhantering. De ekonomiska riskerna måste beaktas vid matchning av tillgångar och åtaganden, ändringar i produktutbud och garantier och hantering av överskott.

Riskerna som följer av ett fortsatt lågt ränteläge och bolagens finansiella styrka i ett sådant scenario kommer även fortsättningsvis att vara i fokus i FI:s tillsyn.

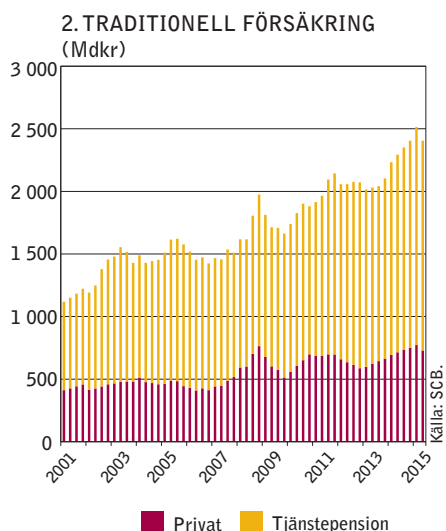
Risker till följd av långvarigt låga räntor

Försäkringssparandet i traditionell livförsäkring svarar för en betydande del av hushållens totala pensionssparande. Hur företagen klarar att hantera utmaningarna som följer av långvarigt låga räntor är därför av stor vikt.

Svenska marknadsräntor har sedan finanskrisen i början på 1990-talet fallit till historiskt låga nivåer. Internationellt har utvecklingen varit liknande i många länder och de ekonomiska utsikterna talar i hög grad för en situation med fortsatt långvarigt låga räntor. För livförsäkringsföretag med långa åtaganden och finansiella garantier utgör det låga ränteläget den största utmaningen i dagsläget.

Pressen har ökat framför allt på livförsäkringsföretag med traditionell förvaltning, vilken vanligtvis innehåller någon form av garanterad förmån. Det kan vara en förmånsbestämd pension, motsvarande en viss procent av slutlönen vid pensionsåldern, eller en premiebestämd pension, där inbetalda premier räknas upp med en garanterad ränta. Till skillnad från fonsäkring, där försäkringstagarna själva står för den finansiella risken, medför dessa finansiella garantier att företagen har stora framtida fastställda åtaganden.

Hushållens försäkringssparande inom traditionell förvaltning uppgår till drygt 2 400 miljarder kronor i dag, varav merparten utgör tjänstepension. Det motsvarar cirka 30 procent av hushållens totala finansiella tillgångar och cirka 70 procent av hushållens totala försäkringssparande, privat och i tjänstepension. Det är därför av stor betydelse för de framtida pensionerna.

Livförsäkringsföretagens sårbarhet gentemot låga räntor kommer av sektorns stora åtaganden i form av pensionsutfästelser med lång löptid. De värderas utifrån marknadsräntorna och har i allmänhet en längre genomsnittlig löptid än de räntebärande tillgångar som till stor del avser att täcka dessa. Fallande räntor innebär därför att värdet på åtagandena ökar mer än tillgångarna, vilket sätter press på solvensen. Dessutom måste de räntebärande tillgångarna återinvesteras till allt lägre avkastning. Det medför en lägre förväntad avkastning för pensionspararna och i värsta fall att företagen kan få svårt att infria sina pensionsåtaganden.

För att hantera utvecklingen och minska de finansiella riskerna kan företagen bland annat öka sina investeringar i långa räntebärande tillgångar på bekostnad av andra tillgångar, vanligtvis aktier. Därmed uppnås en högre grad av matchning, det vill säga att tillgångarna bättre speglar åtagandenas art och löptid. Denna försiktigare placeringsstrategi ökar sannolikheten för att åtagandena kan infrias men kan försämra den framtida avkastningen.

Eftersom livförsäkringsföretagen är stora investerare och betydande aktörer på de finansiella marknaderna kan sådana omallokeringar också förstärka nedgångar i marknadsräntor och aktiepriser, så kallad procyklalitet, vilket riskerar att leda till att solvensen i aktieexponerade företag sjunker ytterligare. För att minska behovet av kortsiktiga omallokeringar ändrade FI under 2013 de då gällande reglerna om diskontingsräntekurvan som företagen ska använda vid beräkning av värdet på sina åtaganden. Ändringarna minskade känsligheten mot de långsta

marknadsräntorna och därmed sannolikheten för kortsiktiga omallokeringar. Nackdelen är att värderingen av åtagandena inte i lika hög utsträckning är kopplad till den ekonomiska verkligheten. Att bedöma den finansiella styrkan kan vara svårare och risken finns att problem, exempelvis i form av för höga finansiella garantier, kan döljas under en längre tid. Det ställer därför högre krav på företagens riskhantering och att långsiktigt ohållbara produkter och affärsmodeller identifieras i god tid.

EUROPEISKA STRESSTEST AV LIVFÖRSÄKRINGSFÖRETAGEN

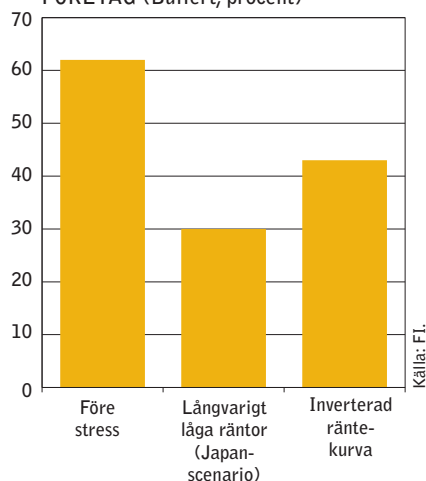
Under 2014 genomfördes ett stresstest av europeiska försäkringsföretag i regi av den europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa. Syftet var att, utifrån kommande solvensregler (Solvens 2), pröva motståndskraften hos företagen för stressade situationer för bland annat marknads- och försäkringsrisker.

En del av stresstestet var särskilt inriktat på riskerna till följd av långvarigt låga räntor. I denna del analyserades bland annat effekterna på företagens solvens i två olika scenarier där ränteriskerna stressades. Ett antal utvalda svenska livförsäkringsföretag med traditionell förvaltning deltog.

I det första scenariot, ett så kallat Japan-scenario, utvärderades effekterna av lägre räntor såväl på kort som på lång sikt. I det andra scenariot utvärderades effekterna av högre korta marknadsräntor och lägre långa marknadsräntor, en så kallad inverterad kurva.

Resultaten visade att flertalet av de deltagande svenska företagen hade tillräckliga finansiella buffertar för att klara kapitalkraven även efter stress i båda scenarierna. Därmed skulle de kunna hantera en sådan marknadsutveckling. I likhet med det svenska regelverket värderades dock åtagandena delvis baserat på ett långsiktigt antagande om räntnivåer. Eftersom detta antagande är högre än nuvarande marknadsräntor begränsas kopplingen till den ekonomiska verkligheten. Att bedöma den finansiella styrkan kan som tidigare nämnts vara svårare och vid ett långvarigt lågräntescenario kan problem uppstå. För att utvärdera de ekonomiska riskerna och känsligheten för långvarigt låga räntor krävs därför ytterligare analys.

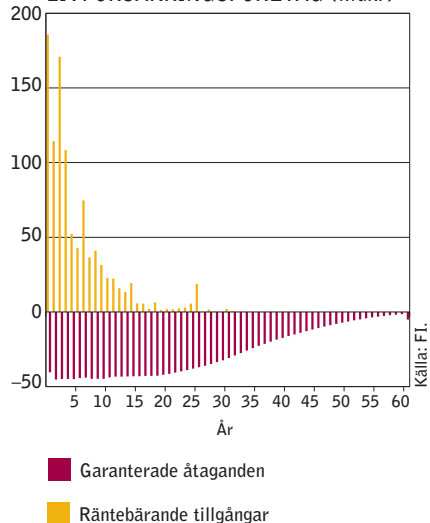
3. SVENSKA LIVFÖRSÄKRINGSFÖRETAG (Buffert, procent)

Anm. Buffert i förhållande till kapitalkrav i europeiska stresstest 2014

Källa: FI.

4. KASSAFLÖDEN, SVENSKA LIVFÖRSÄKRINGSFÖRETAG (Mdkr)

Källa: FI.

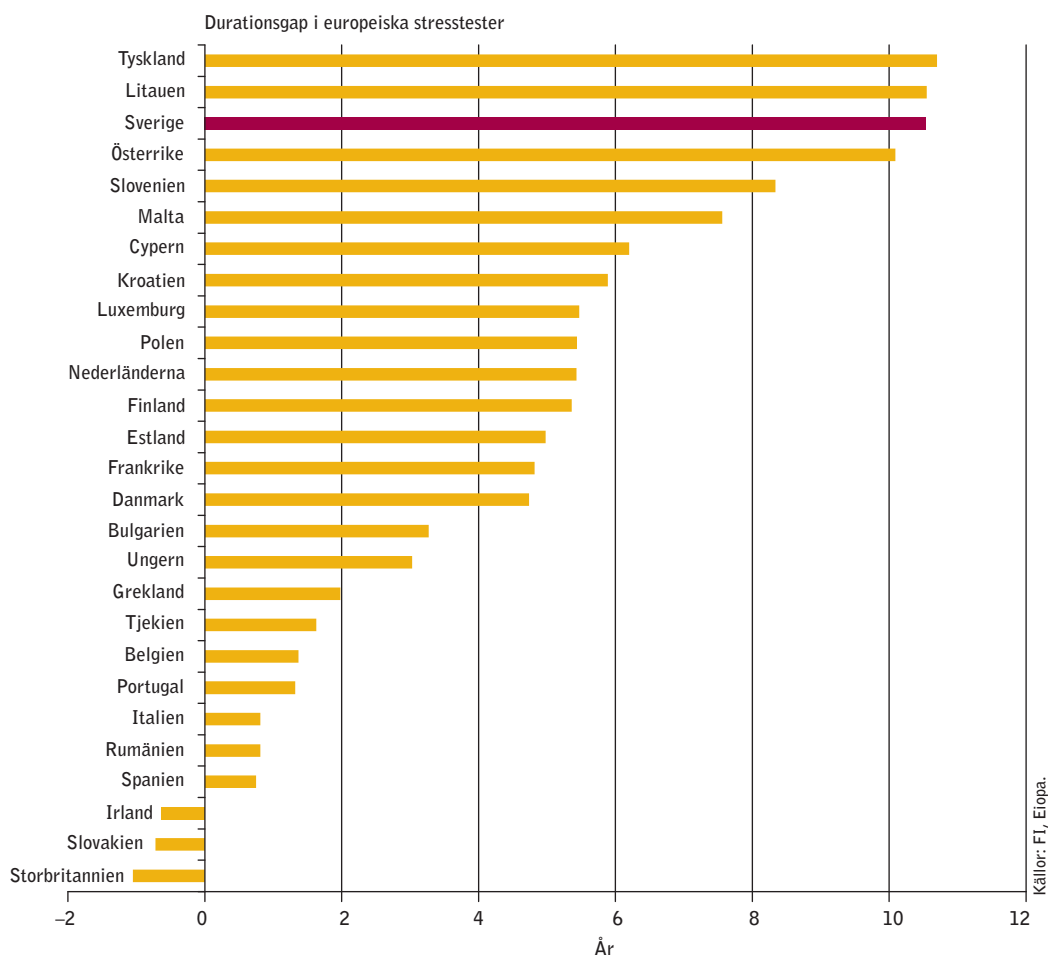
KASSAFLÖDEN VISAR PÅ RÄNTEKÄNSLIGHET

För att utvärdera känsligheten för fallande och långvarigt låga räntor analyserades även företagens förväntade framtida kassaflöden i stresstestet. Analysen baserades på kassaflöden från räntebärande tillgångar och nuvarande försäkringsportfölj, utan antagande om nyförsäljning. En sammanställning av dessa kassaflöden för deltagande svenska företag visar tydligt skillnaderna i löptid och den räntekänslighet som det ger upphov till.

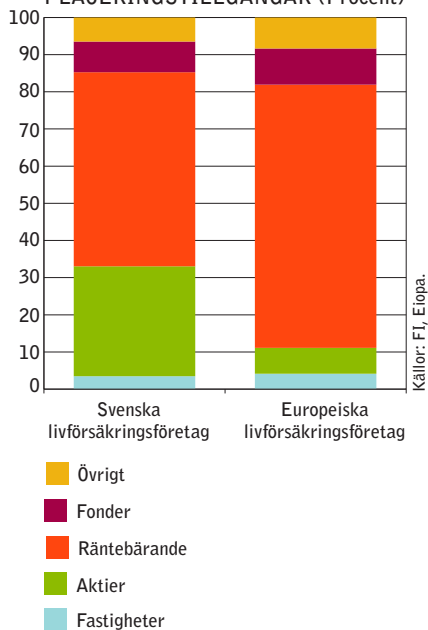
De positiva årliga kassaflödena från räntebärande tillgångar, i form av ränteintäkter och förfall, är koncentrerade till de närmaste fem–tio åren. Förväntade årliga utbetalningar till följd av garanterade åtaganden är däremot mer jämnt fördelade över prognosperioden på upp till 60 år. Denna skillnad i löptid medför en högre räntekänslighet än om tillgångar och skulder skulle vara perfekt matchade.

Skillnaderna i löptid och därmed räntekänslighet kan analyseras genom att jämföra den så kallade durationen på räntebärande tillgångar respektive åtaganden. Ju större skillnad, eller durationsgap, desto större räntekänslighet.

DIAGRAM 5 EUROPEISKA LIVFÖRSÄKRINGSFÖRETAG

6. FÖRDELNING AV PLACERINGSTILLGÅNGAR (Procent)

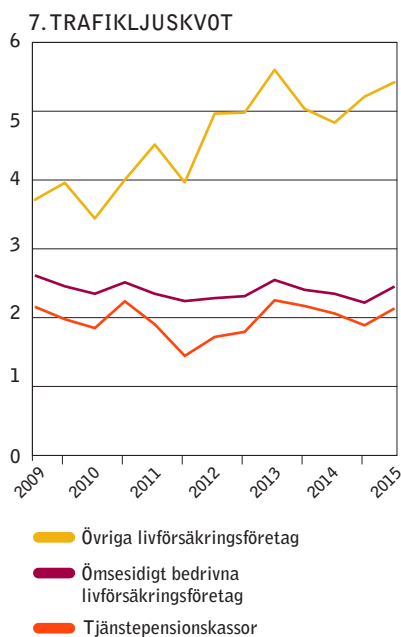

Deltagande svenska livförsäkringsföretag har ett av de högsta durationsgapen i Europa, det vill säga durationen på åtagandena överstiger durationen på de räntebärande tillgångarna. Därmed framstår de svenska företagen generellt som mer räntekänsliga än företag i övriga Europa i genomsnitt, även om solvenskraven som helhet uppfylldes efter stress. Detta uppmärksammades också som ett potentiellt problem i den rapport som Eiopa publicerade i november 2014.

Det större durationsgapet i svenska livförsäkringsföretag har dock till stor del strukturella orsaker. Svenska försäkringsavtal har en längre löptid eftersom de omfattar såväl sparande- som utbetalningsfasen, något som är uppdelat på olika produkter i flera andra europeiska länder. Den främsta orsaken är emellertid det begränsade utbudet av svenska räntebärande värdepapper med lång löptid. Företagen har därför investerat dels i räntebärande värdepapper med kortare löptid än åtagandena, dels i andra icke räntebärande tillgångar. Medan andelen räntebärande tillgångar uppgår till över 80 procent av placeringstillgångarna i flera europeiska länder utgör dessa endast cirka 50 procent i de svenska företagen. Svenska företag har i stället betydande tillgångar investerade främst i aktier, vilka i stresstestet inte antas generera några kassaflöden överhuvudtaget. Detta framstår som ett förhållandevis strängt antagande. Även om såväl aktier som fastigheter inte har förutsägbara kassaflöden enligt den definition som användes i stresstestet så ger de på längre sikt normalt upphov till utdelningar.

Företagens riskhantering i lågräntemiljö

För att kunna uppfylla pensionsåtaganden med finansiella garantier vid långvarigt låga räntor krävs en väl fungerande riskhantering hos företagen. Företagen i FI:s undersökning bedöms ha förutsättningar att kunna hantera en sådan situation. Att kunna uppfylla dessa åtaganden också i ett scenario när tillgångspriserna faller ställer dock höga krav på att de ekonomiska riskerna avspeglas i riskhanteringen och att verktygen anpassas efter dessa.

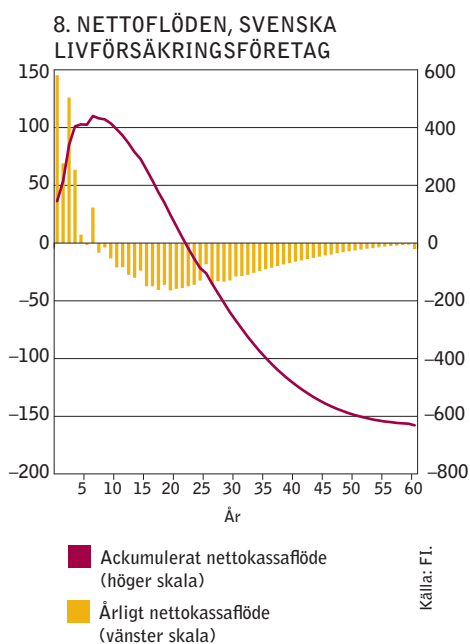
Trots fallande räntor har solvensen i de svenska livförsäkringsföretagen totalt sett inte försämrats under de senaste åren. FI:s Trafikljusmodell, vilken är ett riskbaserat kapitalkrav i likhet med det som finns i det kommande Solvens 2-regelverket, uppvisar en liknande bild. Ändringen av reglerna om diskonteringsräntekurvan 2013 har minskat känsligheten mot de längsta marknadsräntorna. Men de negativa effekterna av räntenedgången har delvis också kompensats av ökade värden på placeringstillgångar investerade i aktier. Företagen har därutöver ändrat produktutbud och sänkt garantinivåerna i nyförsäljningen för att minska risken i åtagandena.

Vissa företag har även tvingats minska de finansiella riskerna genom att sälja aktier och köpa räntebärande tillgångar för att uppnå en högre grad av matchning. Fortfarande är dock skillnaderna i genomsnittlig löptid för räntebärande tillgångar respektive garanterade åtaganden generellt sett betydande. Enligt data som rapporterades i det europeiska stress-testet 2014 är de årliga nettokassaflödena i deltagande företag kraftigt positiva under de första åren för att efter cirka åtta år bli negativa. Frågan om och hur svenska företag klarar av att uppfylla sina långsiktiga pensionsåtaganden är därför högst relevant.

Att de årliga kassaflödena enligt denna definition blir negativa efter ett antal år innebär dock inte nödvändigtvis att företagen står inför problem vid den tidpunkten. De stora positiva kassaflöden från ränteportföljen som upparbetats fram till dess är tillräckliga för att finansiera garanterade åtaganden under en väsentligt längre period. Det kan utläsas från de ackumulerade nettokassaflödena.

Det samlade ackumulerade nettokassaflödet är positivt i upp till cirka 23 år, det vill säga deltagande företag beräknas kunna finansiera de garanterade utbetalningarna enbart med nuvarande ränteportfölj under denna period. För att klara garanterade pensionsåtagandena efter denna period har företagen tillgång till övriga icke räntebärande placeringstillgångar, främst aktier. Hur länge kassaflöden från ränteportföljen räcker i de olika deltagande företagen varierar beroende på andelen räntebärande respektive icke räntebärande tillgångar.

Ingen ytterligare framtida avkastning på ränteportföljen efter förfall ingår i beräkningen ovan. I scenariot antas alltså att ränteportföljen allt eftersom den förfaller återinvesteras till nollavkastning. Ett sådant antagande kan kanske framstå som extremt. Utvecklingen i Japan, där räntorna har varit mycket låga i närmare 20 år, visar dock att en snarlik situation kan bestå under lång tid. Mot bakgrund av att durationen i företagens pensionsåtaganden är omkring 15 år i genomsnitt är det uppenbart att en sådan utveckling kan skapa problem.

KLARAR FÖRETAGEN ATT UPPFYLLA GARANTERADE ÅTAGANDEN?

För att klara pensionsåtagandena utöver det som täcks av ränteportföljen har företagen tillgång till övriga icke räntebärande placeringstillgångar, främst aktier. Huruvida dessa är tillräckliga för att täcka resterande framtida utbetalningar och vilken framtida avkastning som i så fall krävs analyserades närmare i FI:s undersökning våren 2015.

FI:s undersökning 2015

Under den första delen av 2015 fortsatte marknadsräntorna att falla till i ett historiskt perspektiv exceptionellt låga nivåer. Riskerna med långvarigt låga räntor, vilka har lyfts fram av FI de senaste åren, hamnade därmed i ännu högre grad i fokus. Mot denna bakgrund, samt också som en uppföljning av Eiopas stresstest 2014, så beslutade Finansinspektionen att genomföra en temaundersökning under 2015. Syftet med denna var att i ett antal utvalda företag identifiera och bedöma riskerna till följd av långvarigt låga räntor samt utifrån nuvarande och kommande regelverk utvärdera företagens styrning i fråga om kontroll, hantering och rapportering av dessa risker.

Undersökningen genomfördes dels genom analys av redan tillgängliga data och annan dokumentation, dels genom begäran om ytterligare information från sex stycken utvalda svenska livförsäkringsföretag och uppföljande platsbesök på dessa. De utvalda företagen svarade för cirka 75 procent av totala åtaganden inom traditionell förvaltning på den svenska marknaden.

I undersökningen bad FI ett antal utvalda företag att beräkna vilken årlig avkastning på icke räntebärande placeringstillgångar som krävs för att kunna uppfylla garanterade åtaganden vid ett fortsatt lågt ränteläge. Precis som tidigare gjordes inget antagande om nyförsäljning. Syftet med detta ”omvända” stresstest var att få en uppfattning om risken för att nuvarande pensionsåtagandena inte kan uppfyllas. I jämförelse med Eiopas stresstest ger det också en mer komplett bild då samtliga tillgångar beaktas.

Resultatet av företagens beräkningar visar att det är tillräckligt att de icke räntebärande tillgångarna behåller sitt värde för att uppfylla garanterade åtaganden. Det krävs alltså inte någon framtida avkastning på dessa. Flera av företagen klarar till och med av en mindre årlig negativ avkastning på de icke räntebärande tillgångarna under prognosperioden. Denna slutsats gäller dock endast under förutsättning att dessa inte utvecklas mer ogynnsamt. Till exempel skulle en kraftig nedgång på aktiemarknaderna förändra utfallet.

KLARAR FÖRETAGEN ATT UPPFYLLA PENSIONSÅTAGANDEN OCH SOLVENSKRAV?

För att uppfylla inte enbart garanterade pensionsåtaganden utan även solvenskrav samt betala återbäring krävs dock en viss avkastning på placeringstillgångarna. I undersökningen ombads deltagande företag att uppskatta vilken årlig avkastning på icke räntebärande placeringstillgångar som krävs för att uppfylla dessa kriterier vid ett fortsatt lågt ränteläge.

Resultatet varierar mellan företagen och påverkas i hög grad av såväl den finansiella styrkan som fördelningen av placeringstillgångarna. Vissa

företag klarar av en mycket låg årlig avkastning på de icke räntebärande tillgångarna samtidigt som marknadsräntorna är fortsatt låga. Andra företag i undersökningen behöver en högre årlig avkastning för att uppfylla solvenskrav och kunna betala återbäring. För de senare är vikten av en god marknadsriskhantering särskilt stor. Det är företagets ansvar att åtagandena kan uppfyllas även i ett läge med fallande tillgångspriser.

SKILLNADER I FÖRETAGENS RISKANALYS

Företagens utvärdering och uppföljning av ränterisker och effekter av långvarigt låga räntor görs till stor del genom olika stresstester och känslighetsanalyser. Samtliga företag i undersökningen gör känslighetsanalyser baserat på prisförändringar i enskilda tillgångslag och beräknar regelbundet såväl solvenskrav som kapitalkrav enligt FI:s trafikljusmodell. Därutöver gör flertalet företag omfattande scenarioanalyser som bland annat omfattar långvarigt låga räntor, i likhet med utvecklingen i Japan. På senare tid har också effekterna av ett ändrat långsiktigt räntesantagande i diskonteringsräntekurvan analyserats. Sammanfattningsvis framstår analysen som relativt väl utvecklad i flertalet företag men det finns också exempel där utvärderingen av risker enligt FI:s uppfattning är relativt svag och kan förbättras.

Ett alltför ensidigt fokus på regelverkens krav, vilka exempelvis innehåller långsiktiga antaganden om räntenivåer som avviker från nuvarande verklighet, kan i dessa fall medföra att företagets analys av sin riskprofil blir grund och bristfällig. Utan en bedömning av den ekonomiska verkligheten riskerar företagen i förlängningen att hamna i ohållbara situationer långt innan de formella solvenskraven inte längre uppfylls.

ÖKAD SÅRBARHET I ETT LÅGT RÄNTELÄGE

Resultaten i undersökningen visar att förutsättningarna för att kunna hantera ett fortsatt lågt ränteläge varierar mellan deltagande företag. En övergripande slutsats är dock att sårbarheten för andra risker ökar väsentligt. En ogynnsam utveckling på till exempel aktiemarknaderna kan också medföra solvensproblem, vilket resultaten av det europeiska stresstestet 2014 visar. När samtliga marknadsrisker stressades i den första delen av stresstestet fick flera svenska företag problem att uppfylla solvenskraven. Därför är det av mycket stor vikt att företagen följer marknadsutvecklingen noga och har en väl utvecklad riskhantering för att kunna möta eventuella ytterligare svårigheter.

RISKER MÅSTE HANTERAS

Även om FI:s undersökning visar att de deltagande företagen har förutsättningar för att kunna hantera ett fortsatt lågt ränteläge så ska åtagandena kunna uppfyllas även i ett läge med fallande tillgångspriser. Det ställer krav på att de ekonomiska riskerna avspeglas i riskhanteringen och att verktygen anpassas efter dessa.

Riktlinjer för matchning, det vill säga tillåtna skillnader i duration mellan räntebärande tillgångar och åtaganden, tillämpas av några företag i undersökningen. Andra företag har inte specifika regler i detta avseende utan hanterar ränteriskerna inom ramen för kapitalförvaltningen och ALM-analysen (asset-liability management eller tillgångs- och skuldhantering), vilket i praktiken förutsätter en tillräckligt stark finansiell ställning för att kunna möta en ogynnsam marknadsutveckling. I brist på långa räntebärande värdepapper har flera företag i undersökningen

också gjort investeringar i infrastrukturtillgångar med förväntade långa och stabila kassaflöden. Nackdelarna är att dessa investeringar i allmänhet är mindre likvida och behäftade med andra typer av risker, exempelvis politiska beslut, än vad som förekommer i traditionell förvaltning. Företagen i undersökningen planerar också i varierande grad att öka investeringarna i andra alternativa tillgångar, till exempel private equity-fonder, direktlån eller krediter med högre risk. Syftet är dock främst att diversifiera tillgångarna och förbättra avkastningen och inte att bidra till en ökad matchning. Snarare riskerar detta att öka riskerna om inte åtagandenas art och löptid beaktas tillräckligt väl i förvaltningen.

Ändringar av produktutbud och finansiella garantier har varit vanliga åtgärder för att hantera räntefallet. Sedan flera år tillbaka erbjuder företagen inte längre nyförsäljning av försäkringar med så kallad löpande premie, där garantinivån vid tecknandet även omfattar framtida premieinbetalningar. I stället erbjuds numera försäkringar med så kallad engångspremie i serie, varvid garantin för framtida premier bestäms utifrån aktuell nivå vid varje inbetalning. I takt med att garantinivåerna har sänkts de senaste åren har den genomsnittliga nivån därmed anpassats successivt. De flesta produkter har i dag en garantinivå efter avgifter omkring noll, det vill säga motsvarande inbetalda premier. Ytterligare justeringar har gjorts eller aviserats den senaste tiden, antingen i form av sänkta nivåer eller genom att garantin endast omfattar en andel av premien.

En viktig del av riskhanteringen är processerna för överskottshantering. Metoderna skiljer sig åt mellan företagen i undersökningen men även i detta avseende är det av stor vikt att dessa beaktar de ekonomiska riskerna på ett rättvisande sätt. Detta för att undvika att mer återbäring betalas ut än vad som finns utrymme för på lång sikt.

FÖRETAGSSTYRNING EN VIKTIG DEL AV RISKHANTERINGEN

Även vid en ogynnsam utveckling på kapitalmarknaderna har ledning och styrelse ett ansvar för att infria företagens pensionsåtaganden. Att styrelsen, vilken inte deltar i det operativa arbetet, får en god förståelse för de ofta komplexa riskerna är av avgörande betydelse. Som en del av undersökningen har FI därför granskat styrdokument och rapportering av riskerna till följd av långvarigt låga räntor. Samtliga företag i undersökningen har styrdokument och olika rapporter som omfattar dessa risker. Styrelserna i företagen har också informerats om och diskuterat riskerna under en längre tid. I flera fall kan dock styrdokument enligt FI:s uppfattning förbättras ytterligare, till exempel vad avser stresstester och scenarioanalyser i rapporterna.

Ordlista

Diskonteringsränta Den ränta som används för att beräkna nuvärdet av en betalning som ligger i framtiden.

Duration Ett mått på ränterisk normalt uttryckt i år.

Eiopa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Ett unionsorgan inom EU sedan 2011. Eiopa är en del av det europeiska systemet för finansiell tillsyn och är också ett oberoende rådgivande organ till Europaparlamentet och rådet.

Fondförsäkring Livförsäkring där försäkringstagaren väljer de fonder som kapitalet ska investeras i.

Förmånsbestämd försäkring Traditionell pensionsförsäkring där försäkringsföretaget utlovar att pensionen ska utgöra en viss procent av den pensionsgrundande lön som personen har vid pensioneringen.

Försäkringstekniska avsättningar De avsättningar som ett försäkringsföretag behöver ha för att täcka framtida utbetalningar till försäkringstagarna och kostnader för att administrera försäkringarna.

Premiebestämd försäkring Traditionell pensionsförsäkring där försäkringstagaren garanteras en viss lägsta avkastning. Den slutliga pensionen bestäms bland annat av storleken på de premier som betalas in och avkastningen på dessa.

Procykliskitet När försäkringsföretagens agerande innebär att marknadsrörelser förstärks.

Solvens Förmågan att stå för sina åtaganden till försäkringstagarna.

Solvens 2 De nya solvensregler för försäkringsföretag som arbetats fram inom EU och som träder i kraft den 1 januari 2016.

Stresstest Analys av olika scenarier för att testa motståndskraften mot oväntade och negativa händelser.

Tjänstepensionsförsäkring Försäkring som gäller pensionsförmåner som har samband med yrkesutövning och som grundas på överenskommelse om pensionsförmåner mellan arbetsgivare och arbetstagare, eller deras respektive företrädare.

Traditionell försäkring Livförsäkring där försäkringsföretaget garanterar en viss lägsta avkastning på sparandet, vanligen genom att avtala om en garanterad nivå för försäkringsbeloppet.

Trafikljuskvot Ett försäkringsföretags kapitalbas dividerad med företagets kapitalkrav enligt FI:s Trafikljusmodell.

Finansinspektionen
Box 7821, 103 97 Stockholm
Besöksadress Brunnsgatan 3
Telefon 08-787 80 00
Fax 08-24 13 35
finansinspektionen@fi.se

www.fi.se